

În curs de apariție

Dentzel G. Jones

Al Capone #1 – Nașul – 24 mai 2018

Al Capone #2 – Trădarea – 21 iunie 2018

Al Capone #3 – Răzbunarea – 19 iulie 2018

Al Capone #4 – Gangsterii – 16 august 2018

AL CAPONE

volumul

1

Dentzel G. Jones

NAȘUL

Autor: Dentzel G.Jones
Titlu original: Al Capone-King of Mafia #1
Titlu: Al Capone #1 - Nașul
Editor Dexon Office, București
Ediție completată și revizuită

© by Dexon Office, 2018
Toate drepturile pentru această versiune aparțin Dexon Office
Informații, comenzi ramburs
Email dexonoffice@gmail.com
www.aldopress.ro
ISBN 978-973-701-717-8

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
JONES, DENTZEL G.

Nașul / Dentzel G. Jones. - București : Dexon, 2018
ISBN 978-973-701-717-8

821.111

CAPITOLUL 1

O fată vrea să descopere misterele gangsterilor

— Domnișoară – îi zise directorul ziarului „Chicago Herald” fetei blonde cu ochi albaștri, înaltă și bine legată, care stătea înaintea sa – îți atrag atenția încă o dată că este o nebunie ceea ce vrei să faci. Watson este al doilea reporter al nostru care a fost împușcat de gangsteri¹ și, dacă vrei să-i iei locul în redacția noastră, fără îndoială că aceeași soartă te pândește și pe dumneata, mai ales că ești femeie!

— Fac sport de la vârsta de șapte ani, domnule director – răspunse fata, care acum părea să aibă 19 ani – și mușchii îmi sunt mai oțeliți decât ai multor bărbați.

— Ți-am spus însă – reluă directorul – că pentru a putea cunoaște tainele gangsterilor, și mai ales ale contrabandiștilor cu alcool, va trebui să devii și dumneata un fel de gangster, să iei parte la acțiunile lor și să nu arăți că ești ziaristă nici chiar dacă ai fi arestată de poliție. Cele două bande mari de gangsteri, a lui Al Capone și a lui Dion O'Banion, care se războiesc între ele, au oamenii lor la poliție, la tribunal, în parlament, peste tot și dacă ar afla că ești o ziaristă care s-a insinuat în mijlocul lor numai pentru a le afla tainele nedezvăluite până acum de nimeni, nici o putere din lume nu ar fi în măsură să te scape de moartea cumplită ce ți-ar pregăti-o ei. Îți repet: gândește-te bine. Este adevărat că dacă izbutești și dai gazetei noastre detalii, pe care nimeni nu le cunoaște încă despre viața și luptele gangsterilor, „Chicago Herald” te-ar răsplăti împărțindu-ți și, în același timp, ai aduce un serviciu neprețuit autorităților, care sunt neputincioase față de aceste bande. Însă este aproape sigur că vei cădea, cum au căzut și ceilalți doi reporteri ai noștri și de aceea îți repet: gândește-te bine!

¹ Încă de pe timpul când s-a interzis în America vânzarea băuturilor spirtoase, termenul „gangster” se dăduse tuturor acelor care fabricau și vindeau pe sub mână astfel de băuturi (n.red.)

— M-am gândit, domnule director – răspuse Gloria Hawkins, cu hotărâre. Ne-am înțeles: din clipa în care încep a vă dezvălui tainele gangsterilor, îmi plătiți leafă o mie de dolari pe lună, iar la încheierea misiunii mele, 30.000 dolari. În afară de aceasta, mă asigurați că, în caz de moarte, părinții mei vor primi 25.000 dolari. Acum dați-mi, vărog, invitația despre care ați vorbit și cu ajutorul căreia voi putea avea acces în una din faimoasele *speakeasy*², unde voi putea întâlni gangsteri.

Directorul ziarului fu nevoit să recunoască cum că niciodată nu mai întâlnise o femeie atât de hotărâtă. Poate, însă, tocmai de aceea îi părea rău de ea, căci era încredințat că și Gloria Hawkins va împărtăși soarta celorlalți reporteri, mai înainte de a da în vileag cea dintâi taină a gangsterilor.

Însă cum, cu toată leafa fantastică pe care o oferea, de o săptămână căuta în zadar un înlocuitor pentru reporterul ucis în plină stradă, și apoi, cum hotărârea fetei părea neșămutată, el primi.

Și astfel Gloria Hawkins, o fată de nouăsprezece ani, dorind să înfrunte moartea, să o învingă sau să cadă, porni să ridice vălul de pe misterele până atunci de nepătruns ale gangsterilor din Chicago, ale căror fapte uimesc și astăzi lumea întreagă.

CAPITOLUL 2

50.000 dolari pentru capul lui Al Capone

Peste două ceasuri, Gloria Hawkins, îmbrăcată băiețește, arătă invitația sa uriașului cu pumnii de fier, care păzea intrarea în *speakeasy* cu firma *Cele trei scorpii*, unde nimeni nu putea intra neinvitat. După ce trecu pragul, Gloria se așeză la o masă retrasă și comandă un gin.

Cu paharul de gin în față, își roti prin cârciumă privirile care, în curând, rămase fixate pe un afiș lipit pe un carton agățat pe peretele din față sa. Ca să-l vadă mai bine, se ridică de pe scaun, traversă barul și citi:

50.000 dolari plătesc aceluia care va avea curajul să-l ucidă pe Al Capone.

Dion O'Banion.

Cincizeci de mii de dolari pentru uciderea celui mai de temut gangster din Chicago? Și cine oferă această sumă fantastică? Dion O'Banion, Irlandezul, fost și el în banda lui Capone și care, acum, operând pe cont propriu, era tot atât de vestit și de temut ca și „Regele neîncoronat al Chicago-ului“, cum era supranumit Capone.

Gloria citi pentru a patra oară acest îndrăzneț afiș când, deodată, o mână grea i se așeză pe umăr. Întorcându-se, se văzu în fața unui bărbat încă tânăr, dar de o vădită putere fizică. Avea părul blond aproape roșcat, sprâncene groase și aproape țepoase, ceea ce îi dădea o înfățișare sumbră.

— Nu te-am mai văzut niciodată pe aici – îi zise el – și pari tânăr, de parcă acum ai fi ieșit din găoace. Nu ești din Chicago?

— Sunt din Portland – răspuse Gloria, fără a-și pierde cum-pătul.

— De la nord! De aceea ai obrajii aceștia rumeni ca de fată. Dar văd că te interesează afișul. Nu cumva ai vrea să câștigi cei cincizeci de mii de dolari, omorându-l pe Al Capone?

Să-l omoare pe Al Capone?! Gloria simți un fior de groază și vru să se revolte. Dar, spre norocul ei, își aduse aminte la timp, că venise acolo cu gândul de a afla tainele gangsterilor. Se întoarse deci și răspuse cu hotărâre:

— De ce nu, dacă aș avea prilejul?!

Necunoscutul se uită la Gloria cu ochi cercetători apoi, luând-o de braț, se așeză cu ea la o masă.

— Ești *bootlegger*³? – o întrebă apoi, fără nici un înconjur.

— Ca să-ți spun adevărul, nu sunt. Vreau însă să devin – spuse Gloria.

Necunoscutul rămase pe gânduri câteva clipe, apoi urmă:

— Știi tu cine oferă cei 50.000 de dolari pentru capul lui Al Capone?

Gloria se uită puțin mai bine la omul din față ei, apoi răspuse:

— Dumneata ești Dion O'Banion, Irlandezul.

— Îmi place că ai mintea ageră – răspuse temutul șef de gangsteri. Cum te cheamă?

— Geo Hawkins – zise Gloria, fără șovăire.

— Banda mea este cea mai bună! – urmă gangsterul, care era din fire foarte lăudăros. De asta se va încredința în curând și Capone.

2 *Speakeasy* – cârciumi tănuite, unde se vindea alcool pe sub mână (n.red.)

3 Contrabandist de alcool (n.red.)

Cu ziua de astăzi ai intrat și tu în ea. Vin și bani nu-ți vor lipsi la noi. Și apoi eu nu sunt prost, cum e Capone. Eu nu-i opresc pe oamenii mei să ucidă pe cine le place și nici să ia cu sila femeile care nu vor să li se dea de bunăvoie. Așa că la mine îți va merge mai bine decât dacă ai fi căzut în mâinile aceluia macaronar.

Numai cu multă greutate izbuti Gloria să-și stăpânescă groaza ce o cuprinsese la auzul acestor vorbe; dar și-o stăpâni, dându-și seama că numai astfel își va putea duce misiunea la bun sfârșit, că numai astfel putea veni în ajutorul bătrânilor săi părinți, care își cheltuiseră cea din urmă economie pentru a o ține în școlile înalte din New-York.

— Acum vino să te prezint băieților. Să vezi ce gălagie va fi, când vor afla că te-ai însărcinat să-l ucizi pe Capone!

O'Banion și Gloria ieșiră pe ușa secretă și dădură îndată peste un ascensor. Dar, în loc ca acesta să urce, coborî în adâncimea uriașei clădiri, care în afară de cele treizeci și opt de etaje de la suprafața pământului, mai avea încă vreo patr-cinci sub pământ.

La al treilea etaj subteran, ascensorul se opri și O'Banion o luă înainte, pe un coridor luminat electric, oprindu-se înaintea unei uși cu numărul 27. Gangsterul descuie ușa și Gloria se văzu într-o cameră care, din pricina multelor și marilor dulapuri așezate de-a lungul pereților, semăna cu o garderobă.

— Scoate armele! – strigă deodată Irlandezul.

Gloria își duse cu mare zor mâna la buzunarul dinapoi al pantalonului, unde își vârase revolverul dat de directorul ziarului *Chicago Herald*. Dar mai înainte de a apuca să-l scoată din buzunar, O'Banion își îndreptă propria armă asupra ei și-i porunci:

— Pistolul pe masă! Mâinile sus!

Gloria se cutremură. Irlandezul i-o luase înainte și Dumnezeu știe ce o aștepta acum. Nevând încotro însă, puse revolverul pe masă și ridică mâinile.

Cu mâna stângă, irlandezul îi scotoci buzunarele și scoase din ele tot ce găsi: invitația la *Cele trei scorpii*, paisprezece dolari și o legitimație de student pe numele de Geo Hawkins – de care îi făcuse rost directorul gazetei.

Irlandezul cercetă cu luare aminte legitimația, aruncă cu dispreț cei paisprezece dolari pe masă și zise, vădit mulțumit:

— Văd că n-ai mințit și nu ești spion, ci un biet student. Mai bine. Printre gangsteri vei mai găsi oameni care au studiat. Chiar și Capone pretinde că a învățat medicina câțiva ani. Trebuie să-ți dau însă un sfat: revolverul să nu-l mai porți la spate, căci pe la noi oamenii se scoală de dimineață.

În aceeași clipă însă, cu o mișcare fulgerătoare, Gloria își luă revolverul de pe masă și, îndreptându-l spre O'Banion, strigă:

— Sus mâinile!

— Drace! ești omul lui Capone? întrebă Irlandezul, făcându-se alb ca varul. Dar, dacă mă lași în viață, îți dau mai mulți bani decât ți-a oferit el pentru capul meu. Dacă vrei, îți iscălesc îndată un cec pentru un milion de dolari!

Un milion de dolari?! Gloriei i se păru că visează. Doamne, ce n-ar fi putut ea face cu un milion de dolari? Bătrânețea bieților ei părinți ar fi fost asigurată...

Dar nu, nu putea primi. Ar fi fost un șantaj ordinar, și ea voia să câștige în mod cinstit. Voia să aibă bani, dar ca o răsplată a muncii sale și nu ca rezultat al unei josnicii, chiar dacă această josnicie era săvârșită față de un om ca O'Banion.

Atunci, pretinsul student coborî mâna înarmată și zise:

— Nu mi-am îngăduit decât gluma, cum și dumneata ai făcut cu mine. Nu sunt nici omul lui Capone și nici nu-mi trebuie milionul de dolari, căci nu aveam de gând să te ucid. Ți-am arătat doar că și eu pot fi iute ca dumneata.

CAPITOLUL 3

Prima întâlnire cu Al Capone

Cu un etaj mai jos era cabaretul, unde vinurile scumpe și șampania curgeau în valuri, ca înainte de prohibiție. De lume, avocați, doctori cunoscuți, mușterii oboșniți ai petrecerilor neîngăduite chefuiau acolo, la patru etaje sub pământ, cot la cot cu gangsterii și cu amantele lor.

Aici îl conduse O'Banion pe pretinsul Geo Hawkins, care-și trecuse atât de bine examenul de gangster.

O'Banion se îndreptă spre fundul cabaretului unde, într-o lojă, erau adunați oamenii lui de încredere, „statul major“ al său.

— Angelo Genna⁴ — mărâi O'Banion și Gloria se sperie de bucuria diabolică ce o văzu în ochii Irlandezului. Bine! dar... *take him for a ride!*⁵

Gloria nu pricepu de ce al doilea gangster se cutremură la auzul acestor cuvinte, atât de inocente în aparență.

O'Banion se îndreptă apoi înspre loja în care Sicilianul Angelo Genna petrecea de zor cu noua sa amantă, Elen Sanford.

Când îl zări pe irlandez oprindu-se în fațalojei sale, cel dintâi gând al lui Genna fu același care îl stăpânise și pe O'Banion zărindu-i revolverul.

— Genna! — strigă însă Irlandezul cu nemărginită bucurie. Scumpul meu Angelo!

O'Banion își desfăcu larg brațele, încât Sicilianul putu vedea că nu avea de gând să se folosească de nici o armă. Atunci Genna își luă și el degetul de pe trăgaci.

— Angelo, vrei să fim iarăși buni prieteni? — întreabă O'Banion.

— Pot avea încredere în tine? — întreabă rivalul de până atunci al Irlandezului, îndreptându-și privirile iscoditoare asupra lingușitorului.

— Nu ne-au despărțit decât mici fleacuri, așa că nu are nici un rost să ne mai dușmănim. Dimpotrivă, trebuie să ne ținem laolaltă și când noi doi vom fi împreună și-i vom avea alături și pe Drucci, Moran și Hymie, putem spune că i-a sunat și ceasul din urmă lui Al Capone. De altfel, vino să vezi și tu afișul pe care eu însumi l-am pus sus în bar. Toți cei care l-au citit au rămas înmărmuriți. Până acum nimeni nu a avut curajul să-l provoace pe Capone într-un chip atât de îndrăzneț. Vino să-l vezi și tu, Angelo Genna. De acolo vom merge să sărbătorim împăcarea noastră, așa cum se cuvine. Voi plăti eu banchetul pe care vi-l voi da, în Cicero⁶.

— Nu te duce, Angelo! — îi șopti iubitului ei frumoasa artistă, care nu avea încredere în cuvintele Irlandezului.

— Să nu mă duc? — răspunse Sicilianul, supărat — vrei să mă ia drept un laș?

— *Go ahead!*⁷ — strigă Dion.

Câteva minute mai târziu, gangsterii ajunseră în bar. Auzind de împăcarea dintre Genna și Banion, cârciumarul umplu vreo trei duzine de pahare cu vin și ceru să fie golite în sănătatea celor doi. Cincisprezece gangsteri și cam tot atâtea femei își întinseră mâna după pahare, când deodată... ușa se deschise și un bărbat, cu gulerul pardesiului ridicat până peste urechi, se opri în fața afișului prin care O'Banion punea premiu pentru capul lui Al Capone.

Necunoscutul intrase cu mâinile în buzunare și, când și le scoase, avea în fiecare mână câte un revolver calibru 45. Unul era îndreptat spre cei aflați în fața tejghelei, iar cu celălalt, privind cu coada ochiului la O'Banion și tovarășii săi, începu să împuște; drept țintă alesese afișul Irlandezului.

Omul acesta avea un fel ciudat de a scrie: peste cuvântul *Capone* scrisese pe afiș, cu gloanțe bine țintite, *O'Banion*. Când încărcătorul se goli, aruncă revolverul cu nepăsare și scoase un altul din buzunar. Nu mai lipsea decât iscălitura pentru a schimba, prin găuri făcute de gloanțe, rostul afișului. Și necunoscutul își puse iscălitura, tot cu focuri de revolver: unde pe afiș era semnat *O'Banion*, era scris acum *Capone*.

— Ucide-l, Genna! — bâigui Irlandezul, galben ca ceara.

— Este italian ca și mine — răspunse Sicilianul, liniștit.

Cincisprezece gangsteri din banda lui O'Banion, în frunte cu șeful lor, îl aveau în față pe dușmanul atât de urât. Totuși, nici unul nu îndrăzni să facă vreo mișcare. Sosirea lui Capone acolo, în mijlocul lor, îi împietrise pe toți. În acest timp, Al Capone salută cu un curtenitor „Bună seară“.

Toate mâinile se îndreptară, înfrigurate, după revolvere: acum era prilejul, când Capone se va întoarce cu spatele să iasă din bar.

Dar... în aceeași clipă se iviră în ușă vreo șase-șapte gangsteri înarmați, dintre care unul cu o pușcă-mitralieră.

Un singur foc din partea oamenilor lui O'Banion ar fi fost îndejuns pentru ca într-un minut, cei treizeci de bărbați și femei din bar să nu mai rămână în viață.

Capone salută din nou, zâmbind, ca și cum ar fi săvârșit ceva cu totul obișnuit și nu o faptă de o îndrăzneală nemaipomenită. Apoi ieși, urmat de gangsterii săi.

Și pe omul acesta, a cărui îndrăzneală su-și afla pereche în toată America, îi cerea O'Banion Gloriei Hawkins să-l ucidă! Sărmana

4 Angelo Genna, alt cap de bandă de contrabandiști, frate cu alți cinci Genna, supranumiți „Leii din Sicilia“ (n.red.)

5 Ia-l la plimbare (n.red.)

6 Cicero — cartier din Chicago, unde, după cum vom vedea, Al Capone era ca și un Dumnezeu (n.red.)

7 Go ahead! — Înainte! (n.red.)